

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1303-08 מדינת ישראל - משרד התמ"ת נ' סטאר רוכסנים בע"מ ואח'

בפני: כב' השופטת אהובה עציון

המאשימה: מדינת ישראל – משרד התמ"ת

ע"י ב"כ עו"ד רינת איילון

נגד

הנאשמים: 1. סטאר רוכסנים בע"מ

2. משה כהן

ע"י ב"כ עו"ד רמי בובליל

פסק דין

1. כנגד נאשמת 1 הוגש כתב אישום בגין העסקת עובדים זר שלא על פי היתר כדין, עבירה על סעיפים 2(א) ו-4 לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן: "החוק"), כנגד נאשם 2 הוגש כתב אישום בגין עברה על סעיפי החוק שלעיל וכן על סעיף 5 לחוק.

2. רקע עובדתי:

א. נאשמת 1 היא חברה פרטית העוסקת בייצור רוכסנים (להלן: "הנאשמת"), נאשם 2 הוא מנהלה ובעליה (להלן: "הנאשם").

ב. נאשמת 1 התקשרה עם חברת א.פ. א.י.ל. פתרונות לוגיסטיים בע"מ (להלן: "אייל") בהסכם לאספקת שירותים של פריקת סחורה ממכולות.

ג. ביום 07/04/03 נערכה ביקורת (להלן: "הביקורת") מטעם מפקחי משרד התעשייה המסחר והתעסוקה (להלן: "המפקחים") בליווי שוטר משטרת ההגירה ברחוב אליפלט 12 בתל אביב (להלן: "האתר").

ד. במקום נמצאו ארבעה עובדים שפרקו מכולות ללא היתרי העסקה כדין, מתוכם זוהו שלושה בלבד.

3. הליכים:

א. במהלך דיון שהתקיים בפני ביום 24/10/10 נמחק סעיף 6 ג' לכתב האישום.

ב. במהלך דיון שהתקיים ביום 03/02/11 תוקן שמו של נאשם 2 כנדרש.

ג. הנאשמים הגישו בקשה לפיה "אין להשיב לאשמה", אשר נדחתה על ידי ביום 29/12/10.

ד. בדיון שהתקיים לפני העידו עדי המאשימה מר אילן לביא, המפקח שערך הביקורת נשואת כתב האישום (להלן: "לביא"), מר מאור מגדל, מפקח משרד התמ"ת (להלן: "מגדל") וכן מר יוסי אסרף, שוטר משטרת ההגירה, שלקח חלק בביקורת שנערכה (להלן: "אסרף"). מטעם הנאשמים העיד נאשם 2. להלן אפרש טענות הצדדים.

4. טענות המאשימה:

א. בבביקורת שנערכה נמצאו עובדים שעסקו בפריקת סחורה עבור הנאשמת ממכולות שבעלותה, העובדים לא היו אזרחי ישראל או תושביה ולא היו מורשים לעבוד עבור הנאשמת.

ב. יש לראות בנאשמת כמעסיקתם של העובדים שכן עבודתם התבצעה עבורה, אף אם הועסקו באמצעות חברת אייל.

ג. הנאשם העסיק עובדים שלא כדין ולכל הפחות נמנע מפיקוח בנושא ומשכך מתקיים היסוד הנפשי להרשעתו בעברות נשואות כתב האישום.

5. טענות הנאשמים:

א. העובדים לא הועסקו על ידי הנאשמת אלא על ידי חברת אייל אשר חויבה בתשלום קנס מינהלי בגין האירוע נשוא הביקורת.

ב. העובדים הודיעו כי מועסקים על ידי אייל וכי הגיעו לעבודה באמצעות חברת כח אדם אולם המפקחים לא עשו כל פעולת חקירה בעניין חברת כח האדם.

ג. הנאשמים לא ידעו ולא חשדו כי העובדים מועסקים שלא כדין ומשכאן אף לא התקיים היסוד הנפשי הנדרש על מנת להרשיעם בעברות המיוחסות להם.

ד. כתב האישום הוגש כחמש שנים מיום ביצוע העברה ומשכך נגוע בשיהוי.

דיון והכרעה :

6. בפתח הדברים אציין כי הגעתי לכלל הכרעה לפיה יש לזכות הנאשמים מהעברות המיוחסות להם, להלן אפרש החלטתי.

7. זהות המעסיק :

א. הנאשמים טענו כי לא העסיקו העובדים שנמצאו בביקורת אלא חברת אייל, המאשימה טענה כי יש לראות אף בנאשמת כמעסיקתם שכן העובדים נמצאו בעסקה של הנאשמת ובצעו עבודות עבורה, מה גם שהפסיקה הרחיבה את פרשנות המונח עובד אף לקבלן משנה, קבלן ראשי, יזם, מזמין עבודה או מחזיק במקרקעין ומכאן קמה חזקה שלא נסתרה כי העובדים הועסקו על ידי הנאשמת.

ב. אילן לביא העיד :

"ש. המפקחים העבירו לך דיווח שהחברה' האלה עם אייל פתרון לוגיסטי טוענים שהם עובדים ומועסקים
 ת. ראיתי את העדות.
 ש. מועסקים על ידי אייל פתרון לוגיסטי.
 ת. אכן כן.
 ש. וגם אמרו לך שהם אלה שנותנים את ההוראות לגבי העבודה.
 ת. כן.

ש. והם אמרו לך גם שלמעשה יש קבלן כ"א שדרכו הם מועסקים ועוברים לאייל פתרון לוגיסטי, נכון?
 ת. זה אמר לי אחד המפקחים" (עמוד 5 שורות 1-10 לפרוטוקול הדיון).

ג. העובדים מסרו למפקח מאור מגדל כי מועסקים על ידי אייל באמצעות חברת כח אדם ואף מסרו את מספר הטלפון שלה (ראה ת/7) וחרף זאת המפקחים לא בררו דבר בנוגע לחברת כח האדם (ראה עדות לביא בעמוד 5 שורות 16-24 וכן עדות מגדל בעמוד 10 שורות 5-15 לפרוטוקול הדיון).

ד. יוסי אסרף העיד:

"ש. אתה ראית את המשאית עם הסבלים. נכון?
 ת. נכון.
 ש. ראית גם את החולצות עם אייל פתרון לוגיסטי. (ראה ת/5)
 ת. כן.
 ש. ראיתם במשאית של מי המשאית?
 ת. אני לא זוכר אם היא שייכת לאייל פתרון לוגיסטי.
 ש. אתה ידעת שהם עובדים באייל פתרונות לוגיסטים והם המעסיקים שלהם.
 ת. כשהגענו הבחנו באנשים שפורקים סחורה מתוך המשאית. לידם עמד בחור. כשניגשתי אליו והזדהיתי כאיש משטרה הוא טען שהוא המעסיק שלהם. זאת אני אומר בהסתמך על דו"ח הפעולה שרשמתי.
 ש. אתה אומר שאמר לך שהוא בעל העסק.
 ת. הוא אמר שהוא בעל העסק ושהוא מקבל את העובדים מחברה חיצונית אחרת.
 ש. ז"א הוא אמר שהוא מזמין את אותם פתרונות לוגיסטים, הם אלה שמבצעים את העבודה. אותו אייל. גם העובדים עצמם אמרו לך שהם עובדים ומועסקים על ידי אייל פתרונות לוגיסטים.
 ת. כן.
 ש. ת. לא תחקרתי אותם בשטח ממי הם מקבלים כסף.
 ש. באותו רגע שידעת שאייל פתרונות לוגיסטים הוא המעסיק של העובדים האלה התקשרת לאייל והוא אישר זאת.
 ת. הוא אמר שהוא יודע שאלה עובדים ישראלים. טלפונית הוא אמר לי שהם עובדים שלו ומועסקים על ידו.
 ש. דיברת עם שלום כהן.
 ת. כן.
 ש. הוא גם אמר לך בעצמו שאייל פתרונות לוגיסטים הוא המעסיק שלהם.
 ת. כן.
 ש. הוא אמר לך שהוא מקבל את העובדים לביצוע המטלה. הוא משלם לאייל פר עבודה שהוא מבצע דרך העובדים האלה. נכון?
 ת. לגבי הכסף, אני אומר שלא זכור לי. הוא אמר שהוא מקבל את העובדים והם מועסקים על ידי אייל" (ההדגשה שלי – א.ע.) (עמוד 7 שורה 18 עד עמוד 8 שורה 22 לפרוטוקול הדיון).

ה. אין חולק כי העובדים הועסקו על ידי אייל, השאלה העומדת לפנינו היא האם יש לראות אף בנאשמת כמעסיקתם, אני סבורה כי בנסיבות

המקרה שלפני המאשימה לא הוכיחה כי יש לראות בנאשמת כמעסיקתם, ואפרש.

ו. באשר ליחסים המתקיימים בין הנאשמת לבין אייל העיד הנאשם:

"ש. מי זה אייל לוגיסטיקה, איך אתה משלם לו, מה הזיכה שלך לעובדים שלו?"

ת. אייל לוגיסטיקה היא חברה שיושבת בנמל אשדוד והכרתו אותו דרך העמיל מכס שלי שבאופן קבוע הוא היה משחרר את הקונטנר עם העמיל מכס שלי ומביא אותו למחסן ממול המפעל, כאשר אני לא מתעסק בלהסביר לו, ואין לי מושג כמה עובדים יש לו ומי העובדים שלו. בפעם הראשונה הראיתי לו איפה אני רוצה את זה ולא מעניין אותי אם הוא מביא 10 או 2 פועלים.

ש. כשאתה אומר פעם ראשונה מתי זה היה?

ת. שנתיים לפני המקרה. ועובד איתו שנתיים לפחות, עד אותו מקרה. כאשר היה לנו מחיר לקונטנר הוא היה מפרק וזהו.

ש. סיפרת שיש לו עובדים, שהוא יודע איפה להניח ולפרק וסיפרת שהוא לוקח מהנמל למפעל. שאלתי אליך כשהעובדים מגיעים לפרק האם אתה נותן להם הוראות?

ת. אני לפעמים לא נמצא שם בכלל. אין לי שום קשר לעובדים האלה. אני לא מכיר אותם. כל פעם מגיע מישהו אחר, אם הייתי רואה אותם הם לא אנשים שאני מכיר אותם בכלל.

ש. מי מוסמך לתת לעובדים האלה הוראות?

ת. רק אייל לוגיסטיקה.

ש. מי משלם להם משכורות?

ת. רק אייל לוגיסטיקה.

ש. איך אתה משלם לאייל לוגיסטיקה?

ת. בסוף חודש, תלוי כמה קונטנרים הוא היה שולח לי חשבונית, תעודות משלוח הייתי חותם במפעל/ במשרד, ובסוף חודש חשבונית ריכוז והייתי שולח לו שיק" (ההדגשה שלי – א.ע.) (עמוד 19 שורות 25-3 לפרוטוקול הדיון).

ז. כהן העיד כי לא היה מעורב בהעסקת העובדים ובקביעת משך העבודה

שבצעו שכן לטענתו שילם סכום כולל עבור העמסת מכולה וכפי שהעיד:

"אני על בסיס של חשבוניות משלם לו, לפי קונטנר, כל פעם הוא הביא מספר פועלים אחרים. לפעמים היה מביא 10 עובדים וכל פעם הוא היה משנה את מספר העובדים. הוא היה לוקח ומחזיר ועבד בהרבה מקומות. הוא היה מגיע פתאום עם 10 עובדים ומחזיר אותם ולוקח למקום אחר ושוב חוזר. אותי זה לא עניין" (ההדגשה שלי – א.ע.) (עמוד 20 שורות 23-19 לפרוטוקול הדיון).

ח. המאשימה טענה כי במסגרת חקירתו מיום 07/04/03 טען כי:

"ההתחשבות היא לפי שעת עבודה או לפי גודל קונטיינר" (ההדגשה שלי – א.ע.) זאת בשונה מעדותו לפני לפיה התמורה משולמת כסכום קבוע עבור העמסת מכולה. אינני מקבלת טענה זו.

ט. באשר לעבודה שבצעו העובדים העיד הנאשם:

"ש. אתה לא מכחיש שהעובדים עשו עבודות בשביל הנאשמת 1?
 ת. המכולה היתה שייכת לנאשמת 1.
 ש. הפריקה נעשתה בעבור הנאשמת 1 ?
 ת. החברה הזמינה את העבודה מאייל, כולל ההובלה.
 ש. ההתקשרות שלך עם אייל, דיברתם על העובדים שיבצעו את
 העבודות ביקשת שהעובדים יהיו חוקיים?
 ת. כששילמתי לו ביקשתי ניכוי מס במקור. אני לא זוכר אם
 שאלתי אותו על העובדים שלו. כשבאתי לשלם ביקשתי ניכוי מס
 במקור.
 ש. אתה בדקת את העובדים שהיו ?
 ת. אף פעם לא עשיתי בדיקה. אף אחד מהשותפים לא בדק
 עובדים, אני לא חשבתי על זה בכלל. מה שעניין אותי זה
 חשבונית וניכוי מס במקור. זה סוג של רוכסן שאנו מבקשים פעם
 או פעמיים בחודש קונטרן כזה" (עמוד 21 שורות 17-6 לפרוטוקול
 הדיון).
 "ש. אמרת לא מעניין אותך מי העובדים וכמות העובדים. אבל
 מבחינת החוקיות של האנשים מה דיברת עם אדון אייל ?
 ת. אני רציתי שיגיעו עובדים חוקיים כדי שהעבודה תהיה
 חוקית. אמרתי לא מעניין כמה שעות עושים זאת או שעושים
 זאת תוך שעתיים" (ההדגשה שלי – א.ע.) (עמוד 21 שורות 23-20
 לפרוטוקול הדיון).

י. עדותו של הנאשם היתה מהימנה בעיני ומשכך מצאתי לקבל גרסתו
 לפיה התקשר עם חברת אייל אשר העסיקה בלעדית את העובדים
 שלמה שכרם, דאגה לביטוח רפואי מזון ביגוד ולתנאים נלווים [בעניין
 זה ראה חקירת מר אייל פרץ, בעליה של חברת אייל (נ/4)]. הנאשם
 העיד כי לא נתן לעובדיה של אייל הוראות ולא היה מעורב בהעסקתם
 שכן לעיתים אף לא נמצא בעסק וכאמור, אייל היא שהיתה אמונה על
 ביצוע העבודה שכן לטענתו לעיתים הגיעו שני עובדים ולעיתים עשרה
 עובדים בהתאם לצרכיה של אייל ולשיקול דעתה.

י"א. עוד יוער כי אייל בצעה עבודה שאינה מצויה בליבת עיסוקה של
 הנאשמת ובנסיבות העניין, אני סבורה כי המאשימה לא עמדה בנטל
 ההוכחה המוטל עליה להראות כי יש לראות אף בנאשמת כמעסיקתם
 של העובדים.

8. סוף דבר :

א. הנני מזכה את הנאשמים מהעברות המיוחסות להם.

ב. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"א, 24 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.